

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Dayanışma Günü kapsamında SDP'li kadınlar erkek/devlet şiddetine karşı sokaktaydı

Erkek ve Devlet Şiddetine Karşı Kazan Kaldırdık

Biz kadınlar, Orta Çağ Avrupa'sında cadı denilerek kazanlarda yakıldık. Bize kaşık düşmanı denildi; ev içinde ve kamusal alanda emeğimiz sömürüldü. Eksik etek dediler, ikincilleştirildik, şiddet gördük, katledildik. Sokaklar, alanlar bize dar edildi. Biz kadınlar inatla sokağa çıkmaya devam ettik, alanlarda sesimizi en gür şekilde yükselterek zılgıtlarımızla, ıslıklarımızla erkek ve devlet şiddetine karşı kazan kaldırdık.

SDP'li Kadınlar olarak tüm illerde sürdürdüğümüz kampanyamızın son eylemini 26 Kasım Cumartesi günü İstanbul İstiklal Caddesi'nde gerçekleştirdik. "Barış İçin Ses Ver" ve "Şiddete Karşı Kazan Kaldır" başlıklarıyla iki aşamalı olan bu kampanyamızın hedefi son yıllarda ciddi artış gösteren kadın cinayetlerine, kadına yönelik şiddete, devlet yetkilerinin her gün bu şiddetin önünü açan açıklamalar yapmasına, hükümet yetkilerinin bu konuda hiçbir politika üretmemesine dikkat çekmekti.

SDP'li kadınlar olarak eylemde, tacize ve tecavüze karşı susmayacağımızı, şiddete rıza göstermediğimizi, bize biçilen rolleri reddettiğimizi ilan ettik. Bilimle uğraşan kadınların 'büyücü' diye dışlanarak tarih yapraklarından silindiği gerçeğine inat Taksim Meydanı'nda iksirlerimizi kaynattık, erkek devletin bilerek bulmadığı çözümü biz kadınlar ürettik. İksirimizi dayanışmayla, örgütlülüğümüzle, mücadele azmimizle, şiddete karşı büyük öfkemizle, etrafımızı saran erkek egemen sisteme karşı yükselttiğimiz isya-

Onların erkek dünyasına artık yeter diyoruz !!

Bizden 13 yaşındaki kız çocuğunun "tecavüze rızası olduğu"nu", kocası tarafından öldürülen kadının "soğuk davranarak" kocasını haksız tahrik ettiğini kabullenmemizi, hem Kürt hem de kadın olarak politika yapan Kürt kadınların kemiklerinin kırılmasını sineye çekmemizi bekliyorlar...

Savaşı yaratan ve yeniden üreten mekanizmaları desteklememizi, çocuklarımızı savaşa sorgusuzca göndermemizi, savaşta ölen yakınlarımızın ardından onların militarist düzenlerini onurlandırmamızı bekliyorlar...

Fabrika önünde sele kapılıp boğularak ya da kapıları dışarıdan kilitlendiği için yangında dışarı çıkamayıp yanarak can veren kadınların katledilişine kader deyip geçmemizi bekliyorlar...

"Niteliksiz" gösterilen emeğimizi bedava hizmetlerine sunmamızı veya ucuza satmamızı, karın tokluğuna çalışıp şükretmemizi istiyorlar...

İşyerinde patronun, evde erkeğin tacizine sessiz kalmamızı, üç çocuk doğurmamızı, medyada kadın düşmanlığına varan hakaretlere gülmemizi bekliyorlar...

Yani bizden acılarımızı sineye çekmemizi, şiddeti normalleştirmemizi, tecavüzün ve şiddetin bizim suçumuz olduğuna inanma-

mızı, susarak bu sistemi yeniden üretmemizi istiyorlar.

Ne olduğumuza ve ne istediğimize hep birileri bizim adıma karar verdi. Öyle ki bizler, onlar için sadece babasının veya kocasının adını taşıyıp, kundakla kefen arasında duvak takanlarız.

Oysa dünyanın yarısıyız, insanız, kadınız. Erkek egemen sistemin dayattığı bu rolleri reddediyoruz.

Şiddetin normalleştirilmesini, içselleştirilmesini istemiyoruz. Dayağa, tacize ve tecavüze karşı sesimizi yükseltiyoruz. Artık ücretsiz ev içi emek gücü, düşük ücretli güvencesiz işçi olmak; kamudan dışlanmak; savaş, işgal, militarizm mağduru olmak istemiyoruz.

Bu 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü'nde onların şiddetine, tacizine, tecavüzüne; onların 'erkek' dünyasına kazan kaldırdık ve kadın kurtuluş mücadelesinin isyan ateşine yalnızca bir kıvılcım çaktık. Bu kıvılcım, Türkiye kadın hareketinin öfkesinden, dayanışma gücünden, hiç vazgeçmediğimiz özgürlük hedefinden cesaret almıştır. Alanları çok daha kalabalık doldurmaya, çok daha gür sesle sokaklarda var olmaya kurtuluşumuzu elde edene kadar devam edeceğiz. Yaşasın Kadın Dayanışması! Biji Yekitiya Jinan!